

Vincze Barna SPORT

Serdülő, ifjúsági és felnőtt csapataink szereplése a 2011/2012-es bajnokságban

Felnőtt csapatunk célja a bajnokságban az 5-10. hely elérése volt, s ez sikerült is nekik, így bent maradtak a megyei I. osztályban. A csapat 26 mérkőzésből 9-et megnyert, 3-szor döntetlent játszott, 14-szer pedig vereséggel hagyta el a játékteret.

Felnőtt csapat - 10. hely

Ősszel: 13 mérkőzés 5 győzelem 1 döntetlen 7 vereség 34-28 gólarány 16 pont
Tavasszal: 13 mérkőzés 4 győzelem 2 döntetlen 7 vereség 20-17 gólarány 14 pont
Végeredmény: 26 mérkőzés 9 győzelem 3 döntetlen 14 vereség 94-45 gólarány 10 pont

Itthoni eredménye:

Ősszel: 5 mérkőzés 3 győzelem 1 döntetlen 1 vereség 16-6 gólarány 10 pont
Tavasszal: 8 mérkőzés 3 győzelem 2 döntetlen 3 vereség 14-10 gólarány 11 pont
Végeredmény: 13 mérkőzés 6 győzelem 3 döntetlen 4 vereség 32-16 gólarány 21 pont

Idegenbeli eredménye:

Ősszel: 8 mérkőzés 2 győzelem 0 döntetlen 6 vereség 16-20 gólarány 6 pont
Tavasszal: 5 mérkőzés 1 győzelem 0 döntetlen 4 vereség 6-7 gólarány 3 pont
Végeredmény: 13 mérkőzés 3 győzelem 0 döntetlen 10 vereség 22-27 gólarány 9 pont

Ifjúsági csapat - 9. hely

Ősszel: 13 mérkőzés 5 győzelem 0 döntetlen 8 vereség 30-40 gólarány 15 pont
Tavasszal: 13 mérkőzés 6 győzelem 1 döntetlen 6 vereség 36-49 gólarány 19 pont
Végeredmény: 26 mérkőzés 11 győzelem 1 döntetlen 14 vereség 66-89 gólarány 34 pont

Itthoni eredménye:

Ősszel: 5 mérkőzés 3 győzelem 0 döntetlen 2 vereség 18-9 gólarány 9 pont
Tavasszal: 8 mérkőzés 6 győzelem 1 döntetlen 1 vereség 33-14 gólarány 19 pont
Végeredmény: 13 mérkőzés 19 győzelem 1 döntetlen 3 vereség 51-23 gólarány 28 pont

Idegenbeli eredménye:

Ősszel: 8 mérkőzés 2 győzelem 0 döntetlen 6 vereség 12-31 gólarány 6 pont
Tavasszal: 5 mérkőzés 0 győzelem 0 döntetlen 5 vereség 3-35 gólarány 0 pont
Végeredmény: 13 mérkőzés 2 győzelem 0 döntetlen 11 vereség 15-66 gólarány 6 pont

Serdülőink nem kaptak ki ősszel idehaza

Serdülő csapat (nyugati csoport) - 4. hely

Ősszel: 9 mérkőzés 5 győzelem 0 döntetlen 4 vereség 52-28 gólarány 15 pont
Tavasszal: 9 mérkőzés 5 győzelem 1 döntetlen 3 vereség 52-17 gólarány 16 pont
Végeredmény: 18 mérkőzés 10 győzelem 1 döntetlen 7 vereség 104-45 gólarány 31 pont

Itthoni eredménye:

Ősszel: 4 mérkőzés 4 győzelem 0 döntetlen 0 vereség 47-7 gólarány 12 pont
Tavasszal: 5 mérkőzés 2 győzelem 1 döntetlen 2 vereség 29-7 gólarány 7 pont
Végeredmény: 9 győzelem 6 győzelem 1 döntetlen 2 vereség 76-14 gólarány 19 pont

Idegenbeli eredménye:

Ősszel: 5 mérkőzés 1 győzelem 0 döntetlen 4 vereség 5-21 gólarány 3 pont
Tavasszal: 4 mérkőzés 3 győzelem 0 döntetlen 1 vereség 23-10 gólarány 9 pont
Végeredmény: 9 mérkőzés 4 győzelem 0 döntetlen 5 vereség 28-31 gólarány 12 pont

A 2011/2012-es labdarúgó szezon góllövői:

Felnőtt:	
1. Vincze Benjámín	11 gól
2. Bangó Norbert	8 gól
3. Oláh Tibor	7 gól
4. Bangó Rómeó	5 gól
5. Kelecsényi Gábor	5 gól
6. Árva Róbert	3 gól
7. Komár Gábor	3 gól
8. Rácz Róbert	3 gól
9. Laczkó Zsolt	3 gól
10. Lovász Balázs	2 gól
11. Mócsány Roland	1 gól
12. Rácz Iván	1 gól
13. Kis István	1 gól
14. Hodúr Tibor	1 gól

Ifi:	
1. Kis István	20 gól
2. Beszki Arthur	13 gól
3. Mócsány Gábor	10 gól
4. Kormány Richárd	6 gól
5. Beszki Máté	4 gól
6. Csonka Krisztián	4 gól
7. Csizmadia Tamás	3 gól
8. Csonka Ádám	2 gól
9. Csizmadia Bálint	2 gól
10. Szép Máté	1 gól
11. Kormány Dávid	1 gól
12. Pintér Dániel	1 gól

Serdülő:	
1. Szép Máté	44 gól
2. Pásztor Balázs	15 gól
3. Oláh Ádám	8 gól
4. Bangó Patrik	6 gól
5. Rácz Adrián	6 gól
6. Kormány Richárd	6 gól
7. Bada Viktor	5 gól
8. Bada Norbert	3 gól
9. Gönczi Krisztofer	3 gól
10. Rácz Péter	1 gól
11. Juszti Roland	1 gól
12. Rácz Norbert	1 gól
Kormány Dávid	1 gól

Magyei I. osztály felnőtt - 2012/2013-as labdarúgó bajnokság sorsolása

1. forduló: 2012.08.19. vasárnap 16:30 Érsekudkert-Rimóc
2. forduló: 2012.08.25. szombat 16:30 Rimóc-Szécsény
3. forduló: 2012.09.01. szombat 15:30 Rimóc-Karancslapujtő
4. forduló: 2012.09.09. vasárnap 15:30 Karancseszi-Rimóc
5. forduló: 2012.09.15. szombat 15:30 Rimóc-Somos
6. forduló: 2012.09.22. szombat 15:00 Pásztó-Rimóc
7. forduló: 2012.09.29. szombat 15:00 Rimóc-Bercel
8. forduló: 2012.10.06. szombat 14:00 Balassagyarmat-Rimóc
9. forduló: 2012.10.13. szombat 14:00 Rimóc-Szabadnap
10. forduló: 2012.10.20. szombat 13:30 Mátranovák-Rimóc
11. forduló: 2012.10.28. vasárnap 13:30 Rimóc-Nőtincs
12. forduló: 2012.11.04. vasárnap 13:30 Berkenye-Rimóc
13. forduló: 2012.11.11. vasárnap 13:30 Rimóc-Héhalom
14. forduló: 2012.11.17. szombat 13:00 Palotás-Rimóc
15. forduló: 2012.11.24. szombat 13:00 Rimóc-Szurdokpüspöki

Az ifjúsági mérkőzések két órával a felnőtt mérkőzések előtt kezdődnek.

RIMÓCI ÚJSÁG

XVIII. ÉVFOLYAM 8. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Kisasszony hava 2012 AUGUSZTUS

„Az ember lábának a saját hazája földjébe kell mélyednie, de szemének fürkésznie kell a nagyvilágot.”
Gilbert Keith Chesterton

Újra együtt

A bíróné és a polgármester felvágják a meglepetés tortát

Májusban emlékezetes 6 napot töltöttünk lengyel barátainknál, Dlutów-ban. Nagy örömünkre szolgált, hogy testvértelepülésünk elfogadta invitálásunkat ez évi falunapunkra, és egy 8 fős delegáció érkezett Rimócra július 19-én. A küldöttséget Grażyna Maślanka-Olczyk polgármester asszony vezette. Őt a település jelentősebb vállalkozói kísérték el, akiknél mi is látogatást tettünk májusi otlétünkkor. Csütörtök este együtt vacsoráztak a vendégekkel a képviselő-testület tagjai és az intézményvezetők. A vacsorát követően Vincze Nikolett jóvoltából egy képes összefoglalót nézhetek meg a jelenlévők a májusi dlutowi látogatásról. Az estét még kellemesebbé tette ifj. Beszki József, aki virtuóz harmónika játékaival ejtette ámulatba a jelenlévőket. Pénteken lengyel vendégeink a Szentkútra látogattak és Hollókő világörökséggel ismerkedtek. Közben megérkeztek a horvátországi Vörösmart település képviselői, élükön Bisztrícán Hajnalka polgármester asszonnal. Ők a vacsora idején csatlakoztak lengyel barátainkhoz. Ezen az estén falunk civil szervezeteinek képviselői voltak együtt vendégeinkkel. Vörösmartból érkezett magyar testvéreink rögtönzött borkóstolót tartottak a falujukból hozott kiváló borokból. Másnap Salgótarjánba kirándultak vendégeink. A bányamúzeum megtekintését követően a Gyöngyös melletti Farkasmály 23-as pincéjébe látogattunk, ahol a kínált borok megkóstolását követően lengyel barátaink vásároltak is a finom magyar nedűből. Ezen az estén a hagyományörzőink voltak együtt a vacsorán a vendégeinkkel, ahová meghívtuk a legdélebbi palóc település, Kupuszina hagyományörző csoportját is. A kölcsönös éneklést követően a Rezesbanda fújta a talp alá valót. Fergeteges, jó hangulatú estét töltöttünk együtt ezen a szombaton. Másnap, vasárnap, szentmisén voltak vendégeink, majd délután a Palóc Szöttek Kulturális Napok rendezvényén vettek részt. (Dlutów polgármestere hosszabb ideig rimóci népviseletben volt jelen a délutáni programokon.) Este sajnos búcsút kellett vennünk újdonsült földijeinktől a kupuszinaiktól és lengyel barátainktól is. Vörösmarti vendégeink hétfő reggel indultak útnak, tolmácsolva meghívásukat az ősi rendezvényükre.

Ezen a hétvégén megerősödött kapcsolatunk lengyel testvértelepülésünkkel, és új barátokra is szert tettünk. Bízunk benne, hogy mindez településünk jövőjét és javát szolgálja.

Beszki Andor
polgármester

Tompa Mihály:

Aratás után (részlet)

Sokat vártunk ettől az évtől,
Az időjósoknak hívén.
Mondták tavaly, hogy aki éri,
Dús aratást ér az idén.

Miőn a hó elment tavasszal,
A szántóföld reményt adott,
Hogy a mult évben nem hiában
Szórtuk belé a jó magot.

Sarlót, kaszát előkerestünk,
Hogy a sűrű kalászfekék
Élesre fent csengő vasától
Előttünk rendre düljenek.

A csépet is mind sorra néztük,
S amelyiknek hibája volt,
Reá kötöttük jó erősen
A gyengén álló hadarót,

Hogy amidőn a tág szérűre
Kerül be majdan a kepe,
Szemét az érett búza-főnek
Vigan kiverhessük vele,

Melyet alkalmas szélben aztán
Felhányjon a szórólapat,
Kitisztítóan a garmadából
Minden polyvát, gatz és lazát...

Rimóci Újság - Független falusi lap. Megjelenik havonta.

Kiadja: Rimóc község képviselő-testülete (3177 Rimóc, Madách tér 1. Tel.: 06 32/598-010 E-mail: rimociujzag@gmail.com)

Állandó munkatársak:

Benkő Péter, Beszki Andor, Beszki János, Beszki Jánosné, Erdélyi Ferencné, Juhász Enikő, Juszti Péterné,
Kaluzsa Mónika, Kiss Józsefné, Lőrinc Sándor, Mócsány Georgina, Vincze Barna, Vincze Nikolett,
Vinczené Percze Gizella

Az újság megjelenését támogatja a „Rimóc Községért” Alapítvány. Nyomatás: Rimóc Község Önkormányzata
Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stílizáljuk, szükség esetén rövidítjük.
Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk!

Augusztus 10. (péntek) 18⁰⁰ III. Biliárd- és Pókerbajnokság a Községi Házban (8. forduló)
Augusztus 11-12. SZENTKÚTI GYALOGZARÁNDOKLAT

Augusztus 19. (vasárnap) 16³⁰ Érsekudkert-Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés
Augusztus 20. (hétfő) SZENT ISTVÁN NAPJA

Augusztus 25. (szombat) 16³⁰ Rimóc-Szécsény bajnoki labdarúgó mérkőzés

Szeptember 1. (szombat) 15³⁰ Rimóc-Karancslapujtő bajnoki labdarúgó mérkőzés

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

Augusztus 1-én tartotta soron következő ülését önkormányzatunk. Az ülésen jelen voltak Golopi Károly, Vincze Attila, Kiss János, Jusztin Péterné és Juhász Vinczéné képviselők, Jusztin Istvánné megbízott jegyző, Persze Renáta a Polgármesteri Hivatal gazdasági ügyintézője és Beszkid Andor polgármester. A 18 órakor kezdődött ülésen a napirendi pontok megtárgyalása előtt a képviselők megvitatták a július havi rendezvényekkel kapcsolatban elhangzott beszámolót és felmerült észrevételeket.

Első napirend keretében az önkormányzat 2012. évi költségvetése módosítására került sor. Ezt egyrészt a törvényi kötelezés, másrészt törvények változása, harmadrészt eredményes szereplés következtében többletforrás betervezése indokolta. Ezt követően beszámoló hangzott el a félévi gazdálkodásról, aminek kapcsán fontos kiemelni, hogy sem fejlesztési, sem működési hitel tartozása, sem pedig ki nem fizetett számlája nincs önkormányzatunknak. A félévi bevételek meghaladták a félévben teljesített kiadásainkat. (E két napirend számadatait az újság következő számában tesszük közzé.) Megerősítette a testület a csatlakozási szándékát a Kelet-Nógrád Térségi Hulladékgyűjtési Társuláshoz. Ezt a

Társulás jogi személyiségűvé válása tette szükségessé. Nem élt a képviselő-testület a Bramac cég kedvezményes árajánlatával, melyet az óvoda tető javításának érdekében kértünk. A közel 2 millió forint kedvezmény ellenére is majdnem 3 millió forintba kerülne a felújítás, amely összeg nem tartalmazza a tetőszerkezet átlécezését és az esetleges javításokat.

Jó hír, hogy ebben az évben is kiírásra kerül a „Rimóc Jó Tanulója” pályázat. Az érintettek a múlt évi feltételekkel pályázhatnak ebben az évben is.

Elfogadták a képviselők a tervező cég ajánlatát a rendezési tervünk módosítására, mellyel gazdasági, kereskedelmi övezet kialakításának lehetőségét teremtjük meg.

A képviselő-testület megtárgyalta az általános iskolánk igazgatói állására pályázó Antal Gyula pályázatát, melyet jónak tartja és támogatón ajánlja a Szécsény Kistérség Önkormányzatainak Többcélú Társulása tanácsának, mint a fenntartói jogokat gyakorló szervnek. Megállapította a képviselő-testület, hogy a 416/1 hrsz-ú ingatlan használati joga 2017-ig áll fenn, jogosultja a Palóc Coop zRt.

A zárt ülés keretében megtárgyalt egyéni kérelmek elbírálását követően az ülés 21 óra 41 perckor véget ért.

Beszkid Andor polgármester

Kínai küldöttség Rimócon

A magyarországi kínai képviselet legmagasabb szintű küldöttsége látogatott el településünk július 18-án. A Gao Jian, a Kínai Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete által vezetett küldöttség a kora délelőtti órákban érkezett Rimócra. A Piros csizma vendégház (Hunyadi u. 7.) udvarán vártuk a küldöttséget, akiket elkísérték a megyei úttjukra Dr. Nagy Andor, a térségünk országgyűlési képviselője és munkatársai is, a látogatás szervezői. Népviselőbe öltözött fiatalok furulyaszóval köszöntötték, majd frissítővel és friss „tepertős bodakkal” kínálták meg a vendégeket. A Nagykövet Asszony őszinte lelkesedéssel szólt a gyönyörű épített környezetről, a természeti környezetünk szépségéről és gazdagságáról. Azon viszont megütközött, hogy nagyon sok kertet megműveletlenül hagynak az ingatlan használók, illetve tulajdonosok. Elmondása szerint a kínaiak itt a Mennysorszámban éreznék magukat és földi Paradicsomot teremtenének családjaiknak.

A program részeként ellátogatott a Napraforgó Gyermekeházba, ahol kínai népviseletbe öltöztetett panda macicak ajándékoztak az éppen ott tartózkodó kisgyermeknek. Figyelemmel hallgatta a gyerekház vezetőjének a ház működéséről szóló beszámolóját. Rendkívül meglepődött, amikor kérdésére adott válaszból megtudta, hogy mindezért az ellátásért a gyerekek szüleinek nem kell fizetni. Elmondása szerint Kínában ez nem volna lehetséges. Ott minden szintű ellátásért fizetnek a szülők.

Búcsúzáskor átadta a Nagykövetség ajándékát. Egy fából kifaragott, festett, több részből hagyományos

csomózással összeállított fali dísz, ami egy kínai kisiút és egy kislányt ábrázol. Elmondása szerint szerencsét hoz a háznak, ahol ezt kiakasztják. Majd ezt követően átadott hatszáz ezer forint készpénzt a gyerekház vezetőjének, eredményeket és sikereket kívánva felelősségteljes munkájukhoz.

Ezúton is szeretném köszönetemet kifejezni a látogatás megszervezéséért Dr. Nagy Andor képviselő úrnak és munkatársainak.

Gao Jian nagykövet asszonynak pedig köszönjük településünk irányába megnyilvánuló figyelmes érdeklődését és nagylelkű ajándékát, mellyel elismerte törekvésünket és elkötelezettségünket falunk jövőjének alakítását illetően.

Beszkid Andor polgármester

A képen középen **Gao Jian**, a Kínai Népköztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, **Beszkid Andor** polgármester (a kép bal szélén), **Dr. Nagy Andor** országgyűlési képviselő (a kép jobb szélén), **Mócsány Georgina** és **Jusztin Péter** társaságában a Piros csizma vendégház udvarán

Morzsolts kukorica és Tritikálé ELADÓ

Kukorica: 7000,-Ft/mázsa
Tritikálé: 5500,-Ft/mázsa

Cím:
VINCZE FERENC
Rimóc, Kossuth út 22.

Telefon:
06/20 418 38 73
06/32 388-187

HIRDETÉS
Elektromos (220 V-os) terménydaráló ELADÓ

Érdeklődni:
Erdélyi Béla
Rimóc, Magashegyi út

A rimóci nyuszi népviseletben

„A szeretet ettől fogva megtanít türelemre és megbocsátásra, bizalomra és tisztességre, önzetlenségre és hűségre, bátorságra és osztozásra. Ezekből a szálaiból szövődik a házasság.”
(Charlotte Gray)
Újságunk munkatársának **Vincze Agotának** és **Burik Lászlónak** sok boldogságot kívánunk házasságkötésük alkalmából.
a Rimóci Újság munkatársai

Heljesbítés: A Rimóci Újság legutóbbi számában a véradáson megjelent legidősebb személy neve tévesen jelent meg. A véradáson résztvevő legidősebb véradó helyesen: **Horváth Gizella** Rimóc, Hunyadi út 1. (1950. 11. 25.)

„A múltba nézve valami fáj,
Valakit keresünk, aki nincs már.
A temető csendje ad neki nyugalmat,
Emléke szívünkben örökké megmarad.”
Köszönetnyilvánítás
Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik **VINCZE SÁNDORNÉ** (élt 77 évet) temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút, virágot helyeztek és mély gyászunkban osztoztak.
Gyászoló család

„Pihenj te drága szív, már megszűntél dobogni,
Szerető jószágod nem tudjuk feledni.
Mert elfeledni téged soha nem lehet,
Csak meg kell tanulnunk élni nélkülöd.”
Köszönetnyilvánítás
Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik **SZEMÁN ZSIGMONDNÉ** (élt 63 évet) temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút, virágot helyeztek és mély gyászunkban osztoztak.
Gyászoló család

Gólyahír: **Bada Gergő - 2012. 07. 18.**
Szülők: **Bada Tamás és Radics Tünde**

Akiért a harang szólt...
Vincze Sándorné 1935-2012 (Kossuth út)
Szemán Zsigmondné 1949-2012
Balázs Bertalan 1924-2012

Gondolatok:

Eladó vagy nem eladó

Úgy döntöttem, hogy a régi lakást piacra dobom. Valaki csak kap rajta. Alkalmi vétel, hirdetem. Persze ettől még nem fog elkelní. Aztán dicsérgethetem is. De hát személy szerint elfogult vagyok. S ez nagyon is érthető, tekintve, hogy élmények, érzések, emlékek egész hálója köt ide. Hiszen ez itt nem pusztán a tulajdonom, hanem a várom, a menedékem, a béke szigete! Persze ezt nem számítva is egész jó kis kégli. Igaz, nem kacsalábon forgó palota (nem vagyok politikus), inkább olyan kuckós. Az édes otthon. Másnak csak ingatlan. Így nyilván érvelhetek azzal is, hogy jó befektetés jó helyen és jó áron. Birtokba venni azonban csak az fogja, aki meglátja benne a

lehetőséget minden szempontból. Ehhez pedig az kell, hogy a látvány elbűvölje, ujjá köré csavarja azt, aki háztűznözöbe jön. Szépítő renoválásra nincs erőm, pénzem. Falazni meg azért sem érdemes, mert az áruló jelek úgyis lelepleznek. De akkor meg, hogyan lesz ripsz-ropsz tetszetős a portéka? Mint mindenben, állítólag itt is elég pár apró fortély, hogy vonzóbb legyen a kép és kelendőbb az ár. Mondjuk meg kellene szabadulnom pár felesleges dologtól. Pár fát kivágni, gazt irtani, bútorokat kidobálni. Úgyis unom már, hogy évek óta ugyanolyan az elrendezés. A változatosság remélhetőleg nemcsak engem gyönyörködtet majd. Sőt azt is hallottam, hogyha süteményillat lengi be a házat, otthonosabbnak tűnik, és hamarabb elkel. Azt hiszem, szerény lehetőségeimmel ennél többet nem tehetek. De talán nem is kell! Így átalakítva most már igazán tetszetős. Tulajdonképpen nekem is kedvemre való. Lehet, hogy már nem is eladó! Különben meg sem veszik, mivel a UPC TV-társaságnál van a TV-előfizetés.

U.I. Köszönet a Hivatal fizikai munkásainak az erőfeszített munkáért, hogy az ünnepség létrejöhett.

Könyvajánló:

Graham Greene: **Brightoni szikla**

Röviden: a bűn és jószág összeapásának nagy misztériumát írta meg Greene, amely szórakoztató mesészöveget, műfaját tekintve csakúgy, mint mélyebb szándékainak megfelelően: bűnügyi. Nyári szünetben kellemes kikapcsolódás.

CD Ajánló: Paradise Lost: **Tragic Idol**

A 13. album. A számmisztikában otthonosan mozgó rajongók biztos bereztek, de megnyugodhatnak, mert az első időszakban megszokott klasszikus doom metalt kapják. Melodikus részekkel nem fukarkodtak, az anyag mégis megtartotta a keménységet. Végig a gitárok dominálnak. Számúzték a billentyűket. Újabb vájt fülűeknek való anyag.

Lőrök Sándor

Vendégségben Palócföldön

A Vörösmarti Helyi Választmány küldöttsége Rimócban

Rimóc Község Önkormányzatának vendégszeretét élvezhette július 20-22. között a Vörösmarti Helyi Választmány delegációja, meghívására fogadta a helyi vezetőség. A három napos vendégség ideje alatt a horvátországi magyar különítmény megismerkedhetett a helyi kultúrával, hagyományokkal, népszokásokkal, valamint Rimóc település múltjával, jelenével, és a környék kulturális örökségével.

Rimócot, az Ipolytól és Szécsénytől délre fekvő, a Cserhát északi nyúlványai alatt meghúzódó települést joggal tartják a palóc népművészet központjának. Szántóföldek és a Cserhát magaslatai határolják, és átkanyarog rajta a Körvtélyes-patak. Már a honfoglalás előtt fontos kereskedelmi útvonal vitt a település mellett, a későbbi, XI. századi leletek pedig arról mesélnek, hogy a község már akkor templomos hely lehetett. Később azé a Simon báné volt, aki részt vett a Gertrúd királyné elleni merényletben. Az oklevelek tanúsága szerint a falu határa 1333-ban még két részből - Kis- és Nagyrimócból - állt. A középkorban a település a királyi várnép lakóhelye volt. A török hódoltságot a falu megsínylette, de utána gyorsan benépesült...

Napjainkban Rimócot egy folyamatosan fejlődő, hagyományait ápoló és tisztelő közösség lakja. Az alig kétezer lelket számláló községben teljesen kiépült az szükséges infrastruktúra, és sikeres pályázatok, aktív civil szervezetek, rendezvények, szálláshelyek igazolják a fejlődést. És természetesen a rendezett településkép. A településre látogatók „élő falut” találnak, mesélő öregeket, virágzó kerteket, termő földeket... A béke szigetét a rohanó világban.

Beszkid Andor, Rimóc polgármesterétől megtudtuk, hogy Vörösmartot egy európai pályázatnak köszönhetően „találták” meg.

- Egy testvértelepülés pályázat kapcsán éreztük elérkezettnek az időt arra, hogy egy határon túli magyar településsel is felvegyük a kapcsolatot. A szóban forgó pályázat a települések együttműködését hívott elősegíteni, és képviselő-testületünknek már régóta az volt a vágya, hogy egy határon túli magyar közösséggel is felvegyük a kapcsolatot. Ez idáig egy lengyelországi testvértelepülésünk volt. „Szétnéztünk” a Kárpát-medencében, így találtunk rá Vörösmartra. Mi egy tőlünk valamelyest eltérő tulajdonságokkal bíró települést kerestünk, nagyon tetszett, hogy a Duna közel van Vörösmarthoz, a világhálón elérhető információk alapján nagyon tetszett a település fekvése, lenyűgöztek bennünket a szurdokok hiszen a bort mi is szeretjük, jóllehet a miénk sajnos nem bortermelő vidék. Szimpatikus volt az első kapcsolatfelvételnél a vörösmarti polgármester asszony

hozzaállása. Úgy gondoltuk, ha sikeres lesz a pályázat, mindenképpen partneri kapcsolatba lépünk egymással - fogalmazott Rimóc első embere.

Aztán eltelt egy év - és a vörösmarti delegáció Rimócon vendégeskedett.

- Rimóci itt létükkor zajlott le a Palóc Szóttés Kulturális Napok, ami a helyi palócság kiemelt rendezvénye. Ennek keretében öt településen szervezünk különböző rendezvényeket, koncerteket, de minden évben van egy gála, amely színpadi bemutatkozást jelent a településeknek. Ilyenkor hagyományokra épülő előadást láthatnak a települések hagyományörző csoportjai. A bácskertes vendégeink is felléptek a gálaesten, ők a mai napig megőrizték néptáncaikat, hagyományait - nyilatkozta lapunknak Beszkid Andor.

- Hatalmas öröm számunkra, hogy megismerhettük Magyarország ezen szegletét, és természetesen az is, hogy egy hosszú távú és gyümölcsöző kapcsolat alakítunk ki Rimóccal - mondta elégedettségét nem titkolva **Bisztricián Hajnalka**, Vörösmart polgármestere.

- Házigazdánk előtt le a kalappal, tényleg kitétek magukért, remélem, mi is viszonzni tudjuk majd ezt a vendégszeretetet. Köszönettel tartozunk a helyi szervezőknek, az esemény résztvevőinek azért a három csodálatos napért, amit közösen tölthettünk el! Október elején a Horvátországi Magyar Gazdasági és Kulturális Napok keretében rendezzük meg az idei Vörösmarti Falunapot, és ezen az eseményen, eseménysorozaton örömmel látnánk vendégül Rimóc küldöttségét is - tette hozzá a polgármester asszony. **V.S.**

A vörösmarti küldöttség érkezése

III. Rimóci Biliárd- és Pókerbajnokság

A III. Rimóci Biliárd- és Pókerbajnokság már a hetedik fordulóján is túl van, ennek apropóján, amolyan félidei beszámoló adunk közre a pontverseny állásáról.

A biliárdbajnokság ponttáblájának élén **Horváth István**, tavalyi biliárdbajnok áll, meggyőző előnnyel. A pókerbajnokságot pedig **Szoldatics Jácint** vezeti, szintén tetemes előnnyel. Az "élmezőnyben" mindkét sportágban a fordulót nyert játékosok vannak, éppen Jácint az, aki az előző fordulóig még fordulógyőzelmet sem mondhatott magáénak, viszont a legutóbbi versenyen aratott sikere még előbbre lendítette a pontversenyben. Havonta egy-egy pénztékert ennek a versenynek szánunk, és mindig szép számmal gyűlünk össze. Az idén bevezetett új szabályok beválni látszanak. Problémát csak az jelent, hogy bizonytalan a folytatás, mivel a közösségi ház bővítésének megkezdésétől kezdve nem tudjuk még, hogy hol és hogyan folytathatjuk a játékot. De az biztos, hogy megoldjuk, és a résztvevők továbbra is számíthatnak a versenyre, szívesen várunk mindenkit, akit érdekelnek ezek a játékok! Alább látható a pontverseny jelenlegi állása. **Bablena Feri**

A III. Rimóci Pókerbajnokság ponttáblázatának első 8 játékosa a 7. forduló után

Helyezés	Név	Pont	Forduló Győzelmek
1.	Szoldatics Jácint	115,25	1
2.	Bablena Ferenc	93,5	1
3.	Kormány Richárd	90	2
4.	Molnár Ákos	87,5	1
5.	Percze Attila	84	0
6.	Kiss Gábor	78,5	0
7.	Kis István	69,5	0
8.	Kormány Dávid	69	0

A III. Rimóci Biliárdbajnokság ponttáblázatának első 8 játékosa a 7. forduló után

Helyezés	Név	Pont	Forduló Győzelmek
1.	Horváth István	21	1
2.	Kiss Róbert	11	1
3.	Oláh Bence	10	0
4.	Fekete Dávid	9	1
5.	Kis István	9	1
6.	Kormány Richárd	9	1
7.	Golyán József	9	1
8.	Kormány Lajos	9	0

HERENCSENYI BÚCSÚ

Annyi szépet, és jót hallottam már a herencsenyi búcsúról, hogy a mai felborult világban, ahol egyre kevésbé számít az összetartozás és a hagyományok tisztelete, ápolása. Mivel nem rimóci származású vagyok, és az elmúlt 8 évet Budapesten töltöttem, így érthető honnan ered ez a pesszimizmus. Mondtam is János bátyámnak, hogy hiszem, ha látom, erre ő vidáman reflektált „El lehet jönni és meg lehet tekinteni a saját szemekkel...” Hát így indultam én is útnak július 7-én reggel negyed hatkor, hogy a saját szememmel is megnézzem azt a hagyományt, ami a semmiből nőtt ki az évek során.

A kőkeresztnél volt a gyülekező, és már az arcokon lehetett látni, hogy ez nem egy átlagos reggel, amikor az emberek az ötórás buszt várják és még félig vagy az éjszakai álmat folytatják, vagy éppen azon töprengenek, mit keresnek ők ilyenkor idekinn. Mindenki arcáról tükröződött valami bensőséges öröm, a viszontlátás és az elkövetkezendő együtt töltött nap öröme. Imádkoztunk a keresztnél, majd közös fotó és nekiindultunk a cseppet sem könnyű túrának. Nógrádsipekig szinte csak kellemes beszélgetéssel telt az idő, majd megérkeztünk Balás Ernő bácsiékhöz, akik már évek óta várják a zarándokokat. Finom sütemény, és jó bor várta a vándorokat, így töltöttük az időt a közös sipeki indulásig. A könyvtár előtt egy utolsó fotó és a varsányi zarándokkal kiegészülve útnak is indult a majd nyolcvanfős csapat. Sajnálunk, hogy egy kedves nővérünk temetése pont arra a napra esett, így sokan, akik egyébként velünk tartottak volna, elkísérték őt utolsó útjára a szécsényi temetőben. Ebből az okból a sipeki keresztnél nemcsak a zarándokokért, de halottunkért, és beteg testvéreinkért is imádkoztunk.

Útközben vagy közös imával, vagy beszélgetéssel töltöttük az időt, valamint gyönyörködtünk a tájban, amelyen vezetett az utunk. Ezúton köszönjük a sipeki testvéreinknek, akik áldozatos munkával lekaszálták az utat, sőt ahol kellett, lépcsőt is építettek, hogy a zarándokok könnyebben vegyék az akadályokat. Az társaság csak úgy falta a kilométereket, így egy-két pihenő után szinte észrevétlenül Herencseny határában találtuk magunkat, ahol már a település vezetői, és a búcsú szervezői vártak bennünket. Érdekes volt, hogy pont akkor értünk oda,

amikor a külön erre az alkalomra szóló éneket énekeltük. A vendégváróba érkezők köszöntöttek bennünket és meginvitáltak egy kis harapnivalóra, meg némi frissítőre, ami a hosszú út után jól is esett. Majd átsétáltunk a színpadhoz, ahol meghallgattuk a köszöntőket, majd közösen indultunk útnak határon túli testvéreinkkel a Palócok Nagykeresztjéhez.

Nem tudom, mit lenne érdemesebb kiemelni... Azt, hogy milyen szeretettel, elképesztő munkával, és odaadással vártak minket Herencsenyben, vagy azt, hogy milyen lelki élmény volt ez az egész nap, amit közösen Istennek szenteltünk, vagy azt, hogy milyen szép és csodálatos hagyomány az, amikor nem csak határon innen, de határon túl élő keresztények összegyűlnek, hogy tisztelegjenek nem csak a hagyomány, de egymás előtt is. De ha ezek mind nem is lennének, csak elsétáltunk volna huszonketten Rimóctól Herencsenyig, és vissza együtt töltve az időt, és közösen töltöttek a hitből, akkor is megérte volna elmenni. Ám nem tehetem meg azt, hogy ezzel a pár mondattal lerendezem ezt az élményt, így megpróbálok mindenről csak pár gondolatot az olvasó elé tárni, csak úgy kedvescsináló gyanánt. Tehát ott tartottam, hogy elindult a menet. Elöl a kereszt, és Herencseny címe, valamint a lobogók, amit nem mellékes, hogy népviseletbe öltözött asszonyok vittek, ami a táv és a meleg miatt nem volt egyszerű feladat. Ezután a vezető személyiségek és illusztris vendégek következtek, majd a népes lengyel testvérekből álló csoport, akik nem csak hazájuk káprázatos népviseletében érkeztek, de egész úton fülbemászó muzsikával kedveskedtek a zarándokok-nak. Majd utánuk vonultak a hívek. Káprázatos sokadalom volt, meg kell hagyni.

És itt következett az legnagyobb meglepetés számomra. Minden negyedik-ötödik ház előtt a falucska lakói süteménnyel, kávéval, és frissítővel kínálták a zarándokokat. Mivel végig a menetet fotóztam, így valamivel a tömeg előtt haladva szóba tudtam elegyedni a falusiakkal. Itt engedjenek meg nekem egy rövid történetet. Az egyik ház előtt egy idős néni álldogált, népviseletbe öltözve, és mankójára támaszkodva. Asztalkáján népi mintával díszített terítő, rajta vagy 4-5 féle sütemény, de nem is ez a lényeg, az asszony, amikor meglátott, hogy le akarom fényképezni rám kiáltott:

- Várjon fiatalember, elteszem a mankóm, és akkor fényképezzen.

Csoportkép a gyalogzarándokokról Nógrádsipek központjában

(folytatás a 3. oldalról)

Letette a mankóját és az asztal mellé sántikált majd mosolyogva intett, hogy most már szabad fotózni. És amikor a tömeg megérkezett, mintha a lábának baja sem lenne ugrálta körül a zarándokokat. Üdítőt töltött, süteményt, kávét kínálgatott. Neki ez a nap az év legfontosabb napja.

Felértünk a Gyürki-hegy tetejére, és az elénk táruló látvány elképesztő volt. A kereszt magasabb és fenségesebb, mint gondoltam. A szentmise gyönyörű volt; Beer Miklós püspök atya, a helyi plébános és Szeráf atya Sipekről koncelebráltak. A püspök atya meg volt hatódva, és úgy beszélt a hagyománytisztelet, és a hit fontosságáról. Kihangsúlyozta azt is, hogy a palóc ember mindig olyan volt, akinek saját akarata van, és fontos, hogy ehhez ragaszkodjon is. A szentmise után a települések képviselői helyeztek el koszorúkat, valamint meghívtak minket ebédre. Ebéd után tele hassal és csordultig telt szívvel indultunk útnak hazafelé. Istennek hála különösebb baj nélkül, épségben hazaértünk.

Köszönöm a résztvevőknek, hogy együtt tölthettük ezt a csodálatos napot. Remélem, találkozunk a Szentkútra induló zarándoklaton is.

Heinczinger Zorán

A rimóciak indulás előtt

A zarándokok népes csoportja

Eljöttünk tehozzád, Palócok Keresztje

1. E-ljöt-tünk te-hoz-zád, Pa-ló-cok Ke-reszt-je,
Hogy szí-vét min-den-ki hoz-zád fel-e-mel-je.
Mu-tasd meg jó pa-lóc, I-poly mind-két part-ján,
Él-nek még pa-ló-cok a Kár-pá-tok al-ján!

1. Eljöttünk tehozzád, Palócok Keresztje,
Hogy szívét mindenki hozzad felemelje.
Mutasd meg jó palóc, Ipoly mindkét partján,
Élnek még palócok a Kárpátok alján!

2. Herencsényi lankák köszöntenek minket,
Mi pedig ezerszer áldjuk Istenünket.
Mutasd meg jó palóc, Ipoly mindkét partján,
Élnek még palócok a Kárpátok alján!

3. Jól tudjuk, Szent Kereszt, nem hagysz minket árván,
A Gyürky hegytetőn szeretettel vársz ránk.
Mutasd meg jó palóc, Ipoly mindkét partján,
Élnek még magyarok a Kárpátok alján!

Szöveg: Beszkid János (Rimóc)
Dallam: Eljöttünk Tehozzád, Jézusunk Szent Anyja

Pihenő hazafelé, a fogadalmi kápolnánál

Az ünnepi szentmisét Dr. Beer Miklós megyés püspök úr celebrálta

Átadták az új Gondozási Központot Rimócon

Egy több éves álom, és egy több mint 4 éves projekt zárult le július 29-én, vasárnap, a Gondozási Központ ünnepélyes használatba vételével Rimócon.

Rimóc Község Önkormányzata 2009-ben sikeres pályázatot nyújtott be a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséghez, „A szociális biztonságért Rimócon a Gondozási Központ fejlesztésével” címmel, ÉMOP-4.2.1./A-09-2009-0012 pályázati kódszámmal.

A benyújtott pályázat sikerrel szerepelt a bírálók előtt. Ennek eredményeként a település 50 millió forint vissza nem térítendő támogatást nyert a Gondozási Központ épületének és berendezésének megújítására.

A beruházás során az épület kívül és belül is megújult, szerkezeti és épületgépészeti szempontból egyaránt. Számos új berendezési tárggyal is gazdagodott az intézmény.

A dolgozók és a „haszonélvezők” - a település időskorú lakossága - július 29-én, a vasárnapi szentmisét követő ünnepség keretében vehette birtokába a megszüpült intézményt. A Kecele Citera Együttes két tagjának játékát követően Kaluzsa Mónika előadásában Kányádi Sándor: A kilencvenedik zsoltár című verse hangzott el. A folytatásban Beszkid Andor polgármester néhány szóban felidézte a pályázás és a beruházás körülményeit, név szerint is megköszönve mindazoknak a munkáját, akik idejüket és energiájukat nem sajnálva segítették a Központ megújulását.

Urur Attila plébániai kormányzó atya áldását követően a szép számmal jelen lévő érdeklődők megtekinthették az épület belső terét, ami után mindenki megkóstolhatta a Gondozási Központ konyhai dolgozói által készített pogácsát is.

Az impozáns épület a falu központjában, helyi értékvédelmi területen, tárt kapukkal várja mindazokat, akik igényben kívánják venni szolgáltatásait.

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujsechenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Urur Attila plébániai kormányzó megszenteli a felújított épületet

Sokan türelemmel várták a szalagátvágást

A szentmise után szinte mindenki résztvevő a megnyitón

Jölesett az ízletes bodak és a finom bor

NYULACSKA HÍREK

AMIRŐL MÉG NEM ÍRTUNK

„Ez a nap más mint a többi”

GYEREKNAP AZ ÓVODÁBAN

2012. május 30-31-én tartottuk meg a Nyulacska óvoda gyermeknapjait, melyet minden kisgyermek nagy izgalommal várt.

30-án szerdán az időjárás is nekünk kedvezett, így a gyerekekkel már az udvaron várhattuk, hogy a fagyis autók az udvarunkon leparkolhassanak. Egy kis előkészítés után birtokba is vehették. A közös fagyizás mindig nagy élményt jelent a gyerekek számára.

31-én csütörtökön reggel az óvodába érkező gyerekeket szintén nagy meglepetés fogadta, ugyanis egy hatalmas trambulín összerakását láthatták, majd pedig egy kedves micimackós ugrálóvár is arra várt, hogy a gyerekek kipróbálhassák.

Ezen a két napon nagy volt az izgalom gyerekeink körében. Remélem sikerült olyan meglepetésekkel kedveskedni, ami

élményhez jutatta őket és emlékezetessé, színessé tette az óvodai hétköznapjaikat.

Kiss Renáta
Óvodapedagógus

Trambulint is élveztik

Birtokba vettük a fagyis kocsit

„Nyaljuk a fagyilaltot”

Fiúk az ugrálóban

Nagy ugrások közepette

„Önfenntartó falu” konferencia

A tavalyi „Kendertől a viseletig” konferencia után idén „Önfenntartó falu” címen rendezett konferenciát az önkormányzat. Az önfenntartás kérdése a mindennapokban is aktuális, hasznos és egyre sürgetőbb téma, hiszen a jövő bizonytalan, ezért idejében fel kell készülni a változtatásokra.

A konferencia a testvértelépülési találkozó egyik programja is volt egyben. Színesítésként és egyben bemutatóként helyi termékekből, alapanyagokból készült kiállítás is látható volt a Községi Ház termében.

A rendezvényt Beszkid Andor polgármester úr köszöntője nyitotta meg, amelyben üdvözölte a jelenlévőket, felvezette az önfenntartás témáját illetve röviden bemutatta az önkormányzati konyhák helyi ellátását is.

Az első előadást Molnár Attila, az Északmagyarországi Regionális Vízművek ZRt. műszaki igazgatója tartotta. Az „Egészséges ivóvíz biztosítása ma és holnap” című előadásában beszélt a vízkészletekről, az ivóvíztermelésről, a víztisztításról, felvázolta a jövőbeni fejlesztéseket.

Őt Géczy Gábor tanár előadása követte, „Hagyjátok, hogy mi is éljünk...” címmel. Ő más szemléletmódban beszélt az önfenntartásról, a természetes élethez való visszatérésről. Előadása alatt sok gondolatébresztő példa, tanács hangzott el. Az ezt követő szünetben is nagy érdeklődéssel hallgatták őt, az érdeklődőknek lehetőségük volt megbeszélni vele a hallottakat.

A szünetet követően Dr. Gergely Sándor, a Károly Róbert Főiskola, Kutató Fejlesztő Központjának igazgatója vette át a szót és tartott előadást „Zöld helyi gazdaságfejlesztés - ZÖLDHEG” címen. Bemutatta a világhelyzetet és a kihívásokat, a globalitás-lokalitás jellemzőit, a zöld helyi gazdaságfejlesztést és érintette a zöldenergia témáját is.

A konferenciát ebéd szakította meg, ahová minden jelenlévőt meghívtak. Az iskola épületében disznótoros finomságok, és házilag készült innivalók - mint helyi termékek - várták a résztvevőket. Az ebéd elfogyasztása után rövid kitérőt tettünk a Főkötő kiállításához, majd folytatódott a konferencia. A délután folyamán előadást tartott Szabó Ferenc, aki egy kertészettel, fóliasátraş növénytermesztéssel foglalkozó családi vállalkozás tagja. Ő a tevékenységüket, tapasztalataikat, eredményeiket mutatta be. Őt követte Percze Vencel, a Rimóci Szövetkezet és a Pusztavár Kft. vezetőjének előadása, melyben a növénytermesztés terén nyert tapasztalatait, az aktuális adatokat és helyzetet mutatta be.

Végül a szécsényi Horváth vállalkozás mutatkozott be, melyben sajtókészítéssel foglalkoznak. A vállalkozás indulásáról, eredményeiről, jelenlegi helyzetükről Horváth László beszélt. Kóstolót is hoztak magukkal az általuk készített sajtókból, melyek nagyon finomak voltak.

A konferencia minőségére nem lehet panasz, viszont sajnálatos, hogy viszonylag kevesen voltak jelen. Hogy mégis több emberhez eljusson a konferencia mondandója és tanulságos előadásai, hamarosan a helyi tévében is láthatóak lesznek az előadások. *Mócsány Georgina*

Beszkid Andor polgármester úr köszöntötte a résztvevőket

Géczy Gábor előadás közben

A szünet alatt többen beszélgettek Géczy Gáborral

Molnár Attila előadása közben

‘Europe for Citizens’ Programme

**„Nem veszhet el az a nemzet, amely úgy szeret téged,
Hogy buzgó búcsújárással magasztalja szent neved.”**

A fenti ének sorai mintegy a mi számunkra íródtak, nekünk, annak a maroknyi csapatnak, amely nem sajnálva időt és fáradságot, évről-évre útra kel, hogy Szent László hív magyarjait meglátogassa Nyitrán, és részt vegyen a Szent László emlékműsén. Búcsúnként jelenthetem, idén maroknyi csapatunk majd hetven főre dagadt: csatlakozott hozzánk a sipeki és varsányi nép is, meghozta plébánosukkal és kántorukkal együtt. A programot is ennek megfelelően változtattuk, bővítettük: reggel, a Nyitrára érkezés után a Zöld hegyi Kálváriát vettük célba, ahová megérkezés után énekszóval vonultunk be. Az évszázados falak sokszorozva visszhangozták azt a búcsús éneket, amely oly sokszor elhangzott már ott! Hogy is ne, hiszen amíg Trianon szét nem szakította az országot, a rimóci búcsús nép ájtatosan látogatta a Zöld-hegyi kálváriatemplomot is. Annyi esztendő után most újra visszatértünk, elődeink nyomdokába lépve köszöntöttük a Fájdalmas Anya szobrát. Keresztutal jártunk: valóságos áldozat volt felkapaszkodni a Kálváriára, de idős és fiatal egy kedvvel és erővel szegődött a Szenvédő Jézus nyomába. A Zobor hegye után, amely uralja, egyszersmind őrzí a vidéket, a Kálvária a második legmagasabb pontja a városnak. Beláttuk hát a teljes várost: a Szent László templomot, ahol valaha a király hadinépe táborozott, és a Szent Emmerám templomot is, későbbi uticélunkat.

Előbb azonban Pográny következett, egy kb. 1000 lelkes zobor-alji palóc falucska. Ide készültünk ugyanis litániára. Temploma sok évszázados, gótikus-csúcsíves: a középkorban emelték eredetileg Szent Imre tiszteletére, ám a gyászos XX. században Mindenszentekre cserélték a titulust. Hiába, mondhatni, mert megmaradt magyarnak. Sőt! Eddig csak egy magyar szent ékesítette a főoltárt, most már mindjárt három: Szent István, Szent Imre és Szent László, a „három magyar Szentkirályok”. Processzióval vonultunk be a templomba, és énekelve-imádkozva vártuk, hogy megérkezzen a Szent György lovagrend autója: ők hozták a nyitrai Szentmisére a magyar szentek ereklyéit. Kis késés után, ami azonban csak javunkra vált, hisz volt idő elmélyülni az imádságos várásban megérkeztek, s a harangok szavára, s a nép buzgó énekére Szeráf atya bevonult Szent László ereklyéjét tartva a kezében. A litánia után, amelyet a magyar Himnusz zárt le, dr. Tóthpál Tamás ismertette az ereklye történetét, László király életét, s az egész rendezvény célját, ti. hogy a zobor-alji maradék magyarságot igyekeznek erősíteni hitükben és a megmaradásban. Örömmel tapasztalják, mondta később személyesen, hogy ebben mi, Nógrádi palócok ilyen módon személyesen is kivesszük a részünket. Hogyne? Hisz testvéreinkről van szó! Ki más tartson ki mellettük és értük, ha nem mi?

No de már későre járt az idő, igyekeznünk kellett Nyitrára, a székesegyházba. Nem is azért, hogy helyünk legyen az ünnepi misére, arról szinte az indulás pillanatában lemondtunk. Hanem azért igyekeztünk, hogy egyáltalán: beférjünk. Aki ismeri, már látta a Szent Emmerám bazilikát, tudja, hogy a történelmi Magyarország legkisebb és egyik legrégebbi püspöki székesegyháza. De emellett is: túlzás nélkül nagy tömeg jön össze évről-évre erre az ünnepi misére, a tízezres zobor-alji palócság kitesz magáéért. Idén Ternyák Csaba, egri érsek celebrálta a Szentmisét, és mondta el ünnepi

prédikációját. Kiemelte: a huszadik század veszélyei, a szélsőséges liberalizmus és a fundamentalista iszlám örökösei között csak az erős, összetartó keresztény Európának van esélye fennmaradni. A Szent György Lovagrend képviselője, Tóthpál Tamás megköszönve a buzdító szavakat, még tovább ment, emlékünkből idézve Szent Lászlónak a szabolcsi zsinaton hozott törvényét: „Azok, akik nem akarják követni a magyarok törvényes szokását, s nem akarnak egyetérteni a mi jobb szokásunkkal, menjenek, amerre látnak. A pénzt azonban, amit itt szereztek, hagyják itt!”

A Szentmiséről nem lehet igazán beszámolni: mindenkinek látnia-hallania kellene azt, ami ott történik. A gyönyörű székesegyházat látva, a zengő énekszót hallva, és azt a nagy-nagy szeretetet és összetartást tapasztalva az lehet az ember érzése, hogy ilyen a Mennysors. És akkor nem is jár olyan messze az igazságtól: ha nem is a Menny, de egy csepp méz, egy kis kóstoló belőle.

A Szentmise végeztével a szintén jelenlévő Szent László lovagrend vezetője a népszámlálási adatok tükrében jelezte, kemény bírálatnak adhatna hangot, ostorozhatná az identitásvesztést és önfeladást, ám inkább szeretettel, szelíden kéri Reményik Sándor szavaival a jelenlévőket: „ne hagyjátok a templomot, a templomot s az iskolát!” Dr. Nagy László, a lovagrend vezetőjének beszéde után díjátadó ünnepség következett: a zobor-alji magyarság megmaradását munkájukkal és példaadásukkal segítő személyeket és egyesületeket tisztelték meg lovagi kereszttel vagy dicséző oklevéllel a Szent László Emlékbizottság tagjai.

Öt óra volt, mikor hazafelé indultunk. De annyi minden történt, annyiféle jártunk, annyi minden láttunk, annyi mindenben vettünk részt, hogy olyan érzésem volt, mintha már legalább két napja úton lennénk. Tölteztünk böven, hisz volt miből. Reméljük, a viszontagságok, és az előforduló nehézségek ellenére jövőre is útnak indulhatunk, és szép lassan Szent László király híveinek népes táborává gyarapodik ez a „maroknyi sereg”.

Jusztin Péter

Egy maroknyi csapat a nyitrai feszületek előtt

Kirándulás Egerbe

A Gondozási Központ dolgozói az egészségügyi dolgozókkal közösen munkahelyi kiránduláson vettek részt, melynek keretében július 20-án Egerbe látogattunk.

Elsőként az egri Bazilikát néztük meg, majd elsétáltunk a Dobó térre, ahol éppen a 3 napos Kalács Fesztivál zajlott. Itt különböző népművészeti és kézműves árusok között nézelődtünk, illetve vásároltunk. Kisvonattal körbeutaztuk Eger nevezetességeit és ellátogattunk a híres Szépasszony-völgybe is.

Déltől a strand felé vitt az utunk, az időjárás is nekünk kedvezett. Minden medencében fürödtünk és napoztunk is. A Török Fürdőbe is váltottunk jegyet, ahol 2 órán keresztül kellemes fürdőzésben, szaunázásban volt részünk.

Késő este kipihenve, lebarbulva indultunk haza.

Pásztor Antalné

Játszóház!

Örültem annak, hogy a szabadságom egy hete közben zajlott, az egyházközségi játszóházas hétvége, és hogy én is részt vehettem egy részén! Igazából jó volt azt látni, hogy vannak emberek akik, vágnak arra, hogy legyen közösség, hogy legyenek fiatalok, akik számára fontos a találkozás. Először is, a társával való kapcsolat, a játék öröme, és ha nyitott rá, az Istennel is tud ezeken a találkozásokon, az ott elhangzott tanításokon, az imákon keresztül kapcsolatba kerülni! Azt gondolom, hogy ez a légkör lehetőséget ad annak, hogy ezek a fiatalok ezt az Istennel való találkozást megtapasztalják! Még ha ők maguk ezt konkrétan nem is tudják megfogalmazni, „csak” azt érzik, hogy jó közösségbe lenni, jó együtt játszani, együtt gondolkodni, vagy akár jó az Istenről hallani- már elindult azon az úton, amely segíti őt, hogy később majd ő maga keresse ezeket a találkozási lehetőségeket! Ezt a lehetőséget kell megadni a fiataloknak, hogy halljanak az Istenről és ha ezt akár a játékkal is egybe lehet kötni az még izgalmasabb!

Azt látom, hogy ma közösséget építeni, nagyon nehéz, és fáradságos. Aki mégis vállalkozik rá, Isten kegyelméből azt fontos bátorítani, támogatni akár az ötletekkel, akár az imádsággal.

Ezt is jó volt látni, hogy sokak közös ügye az, hogy működjen ez a tábor. Remélem, és ezért imádkozok is, hogy ez a lelkesedés, ne szűnjön meg, hanem inkább gyarapodjon és mások is kedvet kapjanak akár a szervezéshez, akár a részvételhez!

Köszönettel: Petrovics Babett Mária Lúcia nővér

A résztvevők szavaiból összeállított imával szeretnénk minden résztvevőnek, szülőknek, segítőknek és támogatóknak köszönetet mondani, és Isten áldását kérni a mindennapjaikra.

Uram! Én úgy szeretném, hogy senkinek ne legyen rossz. Hogy mindenkinek egészséges legyen az élete, s a betegség elkerülje őket. A szeretteimre gondolok: ha betegek, adj nekik gyógyulást, ha szomorúak vigasztalást és örömet. Okos életet itt a földön is, de add hogy ne feledjék: van örök élet. Add, hogy lássák a mulandó dolgokat: a pénzt, a szerencsét, a szépséget. Szeretném minden nap azt érezni, hogy az az igazi boldogság, ha együtt a család. Szeretnék mindezekben hinni, és öntözöd hitem, hogy nőjön, mint a gomba. Még bennem van e néhány napnak a jóérzése. Add, hogy sokáig meg tudjam őrizni magam és mások számára. Amen

Hírek a „Napralforgó” Gyerekházból TÁMOP-5.2.2-08/2-2009-0014 „Legyen jobb a gyerekeknek Rimócon”

Július hónap sok meglepetést, eseményt hozott számunkra. Az már sajnálatos dolog, hogy ezek a meglepetések nem minden esetben okoztak örömet számunkra. Egyik reggel arra érkezünk a Gyerekházból, hogy valaki szándékosan legázolta, tönkretette a veteményes kertünket. Szomorú dolog, hogy valaki(k) ilyenfajta cselekedetekben örömeiket lelik, nem gondolva arra, hogy mások ezzel mennyit dolgoztak, és szeretnék volna munkájuk eredményét látni. Remélem, megkapja érte a méltó büntetését, ha mástól nem is az égietől.

A rossz után jöjjön egy kis jó is:

Július elején ünnepeltük Áronunk születésnapját, aki 3 éves lett. Az ünneplés közben, mikor az ajándék

átadására került sor, meglátva az ajándékát (ami 2 felfújható lufi és egy ajándék tasakban lapuló meglepetés volt) felugrott a székről és következőt mondta csillogó szemekkel: „Nagyon boldog vagyok!” Ezzel a mondatával olyan élményt nyújtott nekünk, amely erőt ad a további mindennapokhoz.

Másik pozitív dolog, amely szintén azt erősíti bennünk, hogy érdemes munkálkodnunk, hogy a havonta megjelenő Hírlevelünkben közzétett süteményes receptünket több anyuka is jelezte, hogy elkészítette a családjának. Ez öröm számunkra, hiszen ez azt jelzi vissza számunkra, hogy vannak, akik elolvassák az általunk összeállított rövid híryanagot.

E havi nagy meglepetésünk, Kína nagykövete asszonyának látogatása volt. 2012. július 18-án, dr. Nagy Andor vezetésével látogattak el hozzánk, a Gyerekházból. A jelenlévő gyerekeket megajándékozta egy-egy kínai

népviselőbe öltöztetett panda mackóval, és a Gyerekház is kapott emléke szerező kínai figurákat és a működéshez kisebb pénzügyi támogatást is. Ezen a napon a szülők joghurtos fagyit készítettek.

Július 19-én Szülői fórumot szerveztünk, melynek témája: elsősegélynyújtási alapismeretek volt. A fórumot Benkó János nyugdíjas mentős tartotta. Sok fontos kérdésre kaptunk választ, reméljük, nem kell túl sokszor alkalmaznunk, de ha szükség lesz rá, akkor annál hasznosabban és higgadtabban tudunk segíteni a bajbajutottnak.

Július végén az ESZA helyszíni ellenőrzést tartott, a projekt megvalósítása során eddig elért eredmények dokumentumait, beszerzett eszközöket, elvégzett beruházást vizsgálták teljes körűen. Mindent rendben találtak, a pályázatban vállalt indikátorok teljesültek, így elmondhatjuk, hogy egy sikeres projektidőszakon vagyunk túl, és bízunk a még jobb, és eredményesebb folytatásban!

Rigóné Lehoczki Bernadett

Találkozás Palóc testvéreinkkel

Mi Kupuszini Palócok 1751 óta itt élünk a Délvidéken Vajdaságban. A kapcsolatot már nagyon régóta keressük északi palóc testvéreinkkel: ha a TV-ben szó volt a Palócokról szinte kiabálni volt kedvem, hogy hahó itt vagyunk mi is! Hát mi is létezőnk!

Próbálkozásainkat nem sok siker koronázta, sőt egyáltalán semmilyen. Történt aztán pár évvel ezelőtt hogy én mint Vajdasági Palóc mesemondó megtudtam hogy Palócföldön létezik a „Palócország Meseország” nevű mesemondó verseny. Kerestem a kapcsolatot és a Jóisten volt is olyan kegyes, hogy megadta! Így jutottam el először egy mesetáborba majd magára a mesemondó versenyre, ahol Palócország Örökös Mesemondója lettem. Én már itt megtapasztaltam, hogy bizony én ide hazajárok az enyémekhez.

Itt egy hosszú szünet következett, míg nem 2012. július közepén felhívtak Csizmadiák, hogy mennek Rimócra és hogy nem tudnék-e elmenni velük. A szívem akkorát dobogott, hogy tán Rimócon is megkaptam a felhőt! Természetesen egyből rávágtam: megyek! Pedig tudtam, hogy nekem azon a hétvégén dolgoznom kell a munkahelyemen. A Jóisten segített: fél nap alatt elintéztém a helyettesítést és dobogó szívvel vártam az indulást. Szombat reggel hétkor aztán végre elindultunk. Én egész úton meséltem nekik az eddigi élményeimről Palócföldről, a palóc vendégszeretetről.

Hosszú utunk vége felé mikor már közel jártunk Rimóchoz őket is engem is lenyűgözött a táj szépsége. Mikor megérkeztünk, tanakodtunk, hogy hova, merre menjünk. Egydöntetűen azt mondtuk: a templomhoz! Isten háza jó döntés volt, mert a templomnál már vártak minket és elvezettek a meghívónkhoz, Jusztin Péterhez. A palóc vendégszeretetről rögtön kaptunk egy hatalmas adagot: egy nagyon finom házi ebéd formájában. Ebéd után megmutatták szálláshelyünket és máris elvittek minket Szécsénybe, hogy megnézzük az ottani nevezetességeket. Szébbnél szebb élmények záporoztak ránk, míg végül egy kis késéssel visszaérkeztünk Rimócra vacsorára, ahol a finomabbnál finomabb falatok után alkalmunk volt betekinteni egy kicsit a Rimóci hagyományokba. Az est végén még táncra is perdültünk a márcsak-márcsak ismerős dallamokra, amelyeknek sokszor még a szövege is ugyanaz volt, mint nálunk, Kupuszinán.

A jó tánc és a finom gyöngyösi bor után elindultunk, hogy eltegyük magunkat holnapra. Ez viszont nehezen sikerült, mert még nagyon sokáig meséltük egymásnak a minket ért szébbnél szebb élményeket. Másnap a reggeli után elmentünk egy-két múzeumba, ahol lépten-nyomon felfedeztük, jobban mondván egyszerűen belebotlottunk abba, hogy mennyi mindenben AZONOSAK vagyunk: a pántlika mintájában a tányér festésében a ruhák anyagában a beszédünkben de még sorolhatnánk tovább míg csak a szám ki nem száradna.

Mária ünnepek

Havi Boldogasszony ünnepén Augusztus 5-én

Liberius pápasága alatt 367-ben élt egy János nevű gazdag római polgár, aki elhatározta lelkében, hogy vagyonát a szent Szűz tiszteletére ajánlja fel s azon imádkozók, hogy a szent szűz csoda által is adja tudtára, mi leend előtte kedves és tetszetős. Az angyalok királynéja, ki tisztelője kérelmét meghallgatta, álmában tudatá vele, hogy legkedvesebben veendő, ha egy templomot építend azon helyen, mely másnap reggel hóval borítva leend. És valóban, habár augusztus hó ötödike volt is Espulin nevű hegy, egyike Róma hét halmainak, vastag hólepellet borították; - János hálát adva lelkében a kijelentését, azonnal a helyen pompás templomot épített, melynek alapkövét Liberius pápa, a papság és a nép jelenlétében tette le. Ez épület előbb a pápa nevét viselő, később azonban a jászolyról címzett szűz Máriának nevezetett, minthogy a város utcáin körülhordozta, a dögmirigy áldásos születése után az első álmot aluvá, néhány darab ide hozott. Miután azonban III. Sixtus pápa az egyházat kiújította és egészen helyrehozta, azt Santa Maria Magiorenek nevezte, mely nevezetét manap is megtartja. E templom egyike azon három patriarcalhis templomoknak, melyekben a pápa bizonyos napokon maga szokta a szent mise áldozatot bemutatni. A másik kettő vatikáni szent Péter és laretani szent János. A hagyomány szerint a szent Lukács evangélista által festett Mária-kép is, e templom tulajdona lett. Biztosan állítják, hogy midőn a dögmirigy alkalmával Gergely pápa e képet a város utcáin körülhordozta, a dögmirigy azonnal megszűnt. E templom keletkezése képezi tárgyát e szent ünnepek, melynek az egyetemes egyházbani tartását V. Pius rendelte meg s mely nálunk havin Boldogasszonynak nevezeték.

Nagy boldog-asszony vagy Mária mennybemenetele ünnepén
Augusztus 15-én

Mária hirdetés vagy Gyümölcslő Boldogasszony napját azonnal követé a régi egyházban Mária mennybemenetele ünnepe, vagyis a szeplőtelen Szűz tiszta ártatlan testének mennybe fölvele, mint hogy az egyház ez ünneppel azon napot

Megkérdeztem a Krajcárka énekórus tagjait, hogy hogyan érzik itt magukat Rimócon. Nem lepődtem meg egy cseppet sem mikor, ők is azt mondták, amit én is érzek: mintha hazaértünk volna. Délután a háza előtt mint vendégek léptünk fel, de úgy mentünk a színpadra, mintha mi is házigazdák lennénk és beleadtunk apait anyait, nehogy a többi vendég megszólja Rimócot miattunk.

Amit a Rimóciak láthattak tőlünk, Kupusziniaktól az csak egy nagyon kis morzsája volt a mi feltételesen 260 éves őrzött hagyományunknak, és csak reméljük, hogy elnyerte a Rimóciak tetszését. Hazafelé nem tudtuk hogy sírjunk, vagy nevéssünk. Síri hajtott minket, mert ott kellett hogy hagyjuk a meglelt TESTVÉREINKET, de mosolyogtunk, mert tudtuk, hogy majd otthon mennyi mesélőnivalónk lesz a Rimóciakról.

Hazatértünk óta nincs olyan nap, hogy Rimóc neve el ne hagyja a számát a száunkat, és akivel éppen beszélgetünk, látom, hogy nagyra kerekednek a szemei és egy kicsit irigykedik ránk, amiért mi ott lehetünk veletek, hogy beszélhetünk veletek akár csak egy rövid ideig is! Lehet, hogy a Rimóciak segítségével most megvalósul titkos vágyunk: hogy bár csak egy kicsit, de mi is bekerüljünk a palóc vérkeringésbe. Tudja meg a többi palóc is, hogy mi is létezőnk! A mi környékünkön nincsenek más palócok és mi mégis megmaradtunk annak aminek születünk: PALÓCNAK.

Még egyszer szeretnék megköszönni a Rimóciaknak azt a kimondhatatlan élményt, amit kaptunk az egész falutól, és reméljük, hogy minél hamarabb viszonyozni is tudjuk mindezt nektek. Soraimat így fejezem be: a minél hamarabb viszonyozásra Kupuszinán! Addig pedig a Jóisten övön minden igaz PALÓCOT!

*Toldi István háromszoros Vajdasági Mese, Népművészet Mestere,
Palócország örökös mesemondója*

szenteli, melyen Mária földi pályáját az örök élettel fölvaltotta. Némely vidékeken, e napon virágok és füvek szenteltetnek, mi onnét származhatik, mivel Mária a szentírásban gyakran illatos virágokhoz és termékeny növényekhez hasonlítatik és mivel egy ősrégi hagyomány szerint Mária, midőn a sírból kikelt és a mennyekbe fölvetett, maga körül fölöttébb kellemes, a jószágú növényekhez hasonló illatot terjesztett. Szent Bernát szerint az ünnep már az apostolok idejében tartott. 583-ban Maurícius császár megrendel, hogy az egész Görögországban megünnepeltesék; a hetedik században élt I. Sergius pápa által ünnepélyes körmenettel és vigélyvel tartott meg; a kilencedik században pedig a rendes ünnepek között foglalt helyet, egybekötte van vele szent böjttel járó vigély és octáva, vagyis szent nyolcad. 802-ben hasonló rendeletet bocsátott ki Nagy Károly Franciaországra nézve; 1534-ben Nagyasszony napján tették le ünnepélyes esküjüket loyolai Szent Ignác, xavéri Szent Ferenc és többi társa, a Páris mellett lévő Miasszonyunk (Notre Dame) montmartrei egyházban, melynek egyik kápolnájába e szavakat írták: Incunabulum societatis Jesu: Jézus társaságának bölcsője. 1638-ki február 10-én kelt nyílparancssal meghagyta XIII. Lajos, hogy Mária mennybemenetele ünnepén szent körmenet vezettessék a Miasszonyunk párisi egyházába. A király eme fogadalmának két oka volt: első, hogy trónörökös nyerjen, másik, hogy saját személyét és országát Miasszonyunk pártfogásába ajánlja. A fogadalom első pontja feledésbe ment, mert a következő év szept. 5-én jött világra XIV. Lajos. E nagynevű király, ki születését édes atyja szent fogadalmának tulajdonította, 1681-diki aug. 31-én kelt parancsában rendeli, hogy e körmenet Franciaország minden tartományában megtartassék. 1792-ben aug. 14-én egy rendelete a köztársaságnak eltítta e körmeneteket, de I. Napoleon ismét helyreállította a nap szent ünnepéhez születése s védszentje évfordulati napját is csatolta. E nap minden Mária-ünnepek legfőbbike s reánk magyarokra annál nevezetesebb, mert szent István apostoli királyunk 1038-dik évben e nap halván meg, egybegyűlt nagyjai előtt hazánkat a boldogságos Szűz oltalmába ajánlotta; s az időtől fogva Mária Magyarország patrónájának, védasszonyának nevezetik. Szent Gellért püspök után Mária, Nagyasszonynak s halála s örök diadalmanak ünnepe: Nagyboldog-Asszonyunk nevezetik.

(Forrás: Makula nélkül való tükör című imádságos könyv)

Palóc Szóttés Kulturális Napok Gála és Falunap

Az idei falunap ismét nem a szokásos falunapok közé tartozott, idén Rimóc kapta a jogot, hogy megszervezze a Palóc Szóttés Kulturális Napok Gáláját. Mivel a gála időpontja túl közel esett volna a tervezett falunaphoz, ezért született az a döntés, hogy egyben szervezzük meg a kettőt. A Szóttés Gála 5 települése Szécsény, Varsány, Nógrádsípek, Hollókő és Rimóc voltak a rendezvény főszereplői. Az általuk előadott, előre megadott témájú előadásokat a szakmai zsűri értékelte, és a nap végén díjazta. Az idei téma a „vasárnap délután” volt, ezért volt az, hogy sok részletben azonosak voltak a műsorok. A versenyszámot bemutató települések mellett még fellépett a Ságújfalui Asszonykórus, Doman Flóra, a kupuszinai Krajcárka Népdalkör, a Kodály Zoltán Gyermekkórus, a Kukorgós Gyermek Hagyományörző Együttes, a Kispalócok Gyermek-táncgyűjtés, Vincze Barna és természetesen a Rimóci Rezesbanda. Rimócot a zsűri előtt a Rimóci Hagyományörző Együttes és a Rimóci Ifjúsági Egyesület közös produkciója képviselte, akik ezzel az előadással elnyerték a vándorkupát. A fiatalok segítettek a színpadi munkában, a videózásban, a csoportok vezetésében és a színpadi háttér elkészítésében. A KOBÁK Egyesület vállalta a Rimóci Sátor élettél való megtöltését. A közmunkásoknak és az önkormányzat dolgozóinak hála, a rendezvény alatt minden a helyén volt. A fesztiváli hangulat megteremtésére a szervezők elsősorban

hagyományos, kézműves vásározókat hívtak, akik a nagy piaci sátor alatt foglaltak helyet maguknak, ezen kívül voltak még több olyan árusok, akik minden jó étellel várták az éhes érdeklődőket, valamint a sorsátor alatt hűsíthették magukat, akik a jó időben kimelegedtek. A tombolát a polgárőrök szervezték, a fődíj egy okostelefon volt.

A rendezvényen a testvértelepüléseink küldöttei is részt vettek, a lengyel vendégeink még rimóci népviseletbe is felöltöztek és úgy jöttek el vasárnap a rendezvényterre.

Az esti Csík Zenekar koncertre olyan sokan érkeztek (kb. kétezenen voltunk), hogy a faluban alig maradt szabad parkolóhely. A zenekar még megvárta a tűzijátékot, aztán a tábornút és a sátor alatt tartott bált csak a kitartóak várták meg, de még ők is nagyon sokan voltak. A szervezők nevében remélem, hogy mindenki jól érezte magát, és megtalálta a kedvének való szórakozást, kikapcsolódást!

Pár számadat, az érdekesség kedvéért:

- A fellépők száma összesen közel 300 fő volt.
- 9 öltözőre volt szükség a fellépőknek.
- A falunapon készült videofelvétel 38 GB helyet foglal.
- Kb. 50 fő önkéntes segítette a rendezvény lebonyolítását (Ifjúság, Kobak, Polgárőrök).
- A sorsátorban 550 liter csapolt sör fogyott.
- 1572 db tombolát vásároltak.
- A konyhán 330 főre főztek, és 35 kg hús fogyott el.
- A falunap lebonyolításában közel 40 fő önkormányzati dolgozó vett részt.

Bablena Feri

2012. 07. 22. Palóc Szóttés Kulturális Napok és Falunap Tombola sorsolásának támogatói

Balázné Kovács Adrienn fodrász
Rimóc
Balázs Bertalanné Kiskert úti büfé
Rimóc
Kristály Gyógyszertár Szécsény
Szeles Lászlóné fodrász Rimóc

Déska Bertalanné Rimóc
Bablena Ferenc Rimóc
Vöröskereszt Szécsényi Szervezete
Kürtösiné Nagy Ágnes Rimóc
100-Ft-os Bolt Szécsény
Szolgáltatóház
Kerek-Perec Pékség Szécsény
Ipoly Patyolat Szécsény
Percze Zsuzsanna férfi fodrász Rimóc
Ambrózia Cipőszalon Varsói Zsoltné
Szécsény
Polgárőr Egyesület Rimóc
Gesztenyés kert Szécsény

Vincze András Szécsény
Frizland Kft. Jaszikné Balás Szilvia
Szécsény
Szabó Vilmos Rimóc
Vizi Virág Kertészet Szécsény
Rimóc Községért Alapítvány
Gondozási Központ Rimóc
Rimóci Kobak Egyesület
Pásztorné Jusztin Anita Rimóc
Nagné Mákos Izolda Szécsény
Ifjúsági Egyesület Rimóc
Sport Egyesület Rimóc
Hajni Vegyeskereskedés Rimóc

A Rimóci Hagyományörző Együttes és a Rimóci Ifjúsági Egyesület közös produkciója

Megnyitó - vőfélybotok beszúrása

A legkisebb Kukorgós gyerekek

A Kodály Zoltán Gyermekkórus előadás közben

A Csík zenekar is nagy sikert aratott

Rimóc vehette át a legjobbnak járó díjat

A „rimóci-lengyel” vendégeink Déska Bertalannéval

Vincze Barna előadását is élvezhettük

Mesét mondott Doman Flóra

Nagy tömeg gyűlt össze a rendezvényterren